

מ"ת 1279/11/16 - עבד אל רחמאן מסארוה נגד מדינת ישראל

16 יולי 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 1279-11-16 מדינת ישראל נ' מסארוה

מספר פל"א 475672/2016

לפני כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש עבד אל רחמאן מסארוה

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים

המבקש וב"כ עו"ד זילברמן

ב"כ המשיבה מתמחה בן שבת

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "החסד"פ"), במסגרתו בקש ב"כ המבקש שמעצר הבית במשך היום יבוטל וכי המבקש יוותר במעצר בית לילי בלבד.

רקע

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, וכאשר רישיון הנהיגה פקע מיום 17.4.15.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ביום 5.11.16 במסגרת דיון במעצר ימים, נעצר המבקש למעצר בית, על ידי כב' השופט באומגרט, ברח' -----, בביתו של מר יוסף מסארוה, בתנאים שנקבעו בהחלטה, כאשר לא הוגדר כי מי שאצלו שוהה המבקש יהא מפקחו, מה גם שאדם אחד אינו יכול לשמש מפקח יחיד במשך 24 שעות 7 ימים בשבוע ועל כן נדחה הדיון ליום 6.11.16.

ביום 6.11.16 במסגרת הבקשה למעצר בית מלא של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המבקש ישהה במעצר בית מלא עד החלטה אחרת, במקום שנקבע על ידי כב' השופט באומגרט ובתנאים שקבע כאשר הוסף פיקוח מפקחים בשר ודם שאושרו - לסירוגין.

ביום 17.11.16 לבקשת ב"כ המבקש, שלא היה ערוך בזמנו לבחינת הראיות והמסוכנות נערך דיון, במסגרתו נעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו למעצר בית מלא בפיקוח שני מפקחים בשר ודם.

במהלך הדיון עתר ב"כ המבקש ליציאת המבקש לעבודה וזאת **שבועיים** בלבד לאחר מעצר המבקש, בקשה שנדחתה על ידי נוכח חלוף זמן קצר מאז מעצרו של המבקש.

ב"כ המבקש הגיש ערר על החלטתי זו לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד, במסגרתו הגיעו ב"כ הצדדים להסכמה כי המבקש יותר במעצר בית שנקבע על ידי בהחלטתי מיום 17.11.16 וזאת בכל מתחם המגורים ברח' ----, לרבות במקום העבודה המצוי באותו מתחם.

ביום 2.7.17 התקיים דיון בבקשה דנן.

טענות ב"כ המבקש

1. המבקש מצוי במעצר בית מלא אף שבבניין ולא בדירה, שכן אושר לו לעבוד בבניין, אך הוא רואה סביבו רק קירות ויש לאפשר לו לצאת במהלך היום ולהמצא במעצר בית לילי בלבד.
2. בחלוף פרק זמן של כ-8 חודשים, שהינו זמן ניכר, אין זה סביר להותיר המבקש במעצר בית כה ארוך.
3. לא היו הפרות מצד המבקש והוא הוכיח כי ניתן לתת בו אמון.
4. המבקש עתיד להנשא בקרוב, עצם היציאה, תאפשר לו להתארגן ולבנות את ביתו בעתיד, יתר על כן הינו חש מבוכה להגיש בקשה בגין כל יציאה ויציאה לצורך ביקור ארוסתו.
5. ב"כ המבקש המציא פסיקה אשר תומכת לטענתו בטענות מ"ת (פ"ת) 727-08-16 **קופר** נ' **מ"י**; מ"ת (חיפה) 10425-01-17 **מ"י** נ' **ונונו (עציר)**; מ"ת (חיפה) 16168-04-17 **למחטוני** נ' **מ"י**.

טענות ב"כ המשיבה

1. חלוף זמן אינו חזות הכל.
2. המבקש הודה ביום 5.3.17 בתיק העיקרי והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר, ללא התחייבות המשיבה לעניין העונש, כאשר עמדת המשיבה היתה ועודנה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כאשר חזקת החפות אינה עומדת לו.
3. כנגד המבקש תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 7 חודשים בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה בפסילה, שהינו בר הפעלה.
4. אין לתת במבקש אמון לאור עברו המכביד הן בפן הפלילי והן בפן התעבורתי.
5. ב"כ המאשימה אבחנה החלטות שהומצאו על ידי ב"כ המבקש; לטענתה, שם למבקשים עבר שונה מהעבר של המבקש כאן שהינו מכביד, עוד הדגישה כי עסקינן בהחלטות של בית משפט השלום ולא החלטות של בית המשפט המחוזי או החלטות של בית המשפט העליון.

דין והכרעה

סעיף 52(א) לחסד"פ קובע: "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור, או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

בבש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מ"י, קבעה כב' השופטת בדימוס ארבל: "...הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות... במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסויימים אשר יאיינו את מסוכנותם".

כאן הוגש נגד המבקש כתב אישום חמור בגין נהיגה בזמן פסילה, ללא פוליסת ביטוח תקפה וכאשר רישיון הנהיגה אינו בתוקף.

מעיון בגליון ההרשעות, עולה כי למבקש 8 ה"ק בתעבורה ביניהן חוסר שליטה ברכב, אי ציות לתמרור עצור, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד.

בנוסף למבקש עבר פלילי בין היתר בגין החזקת סמים מסוכנים, סחר בסמים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועוד.

כנגד המבקש תלוי ועומד מאסר על תנאי למשך 7 חודשים בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, שהינו בר הפעלה.

למבקש אושר לעבוד כשבועיים לאחר מעצרו בבניין בו הוא נתון במעצר בית מלא.

המבקש הודה בתיק העיקרי, כך שחזקת החפות אינה עומדת לו.

המבקש הופנה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו עוד בחודש מרץ (5.3.17) כאשר הטיעונים לעונש והצגת התסקיר נקבעו ליום 11.9.17, זמן קצר לאחר תום הפגרה, כאשר עמדת המשיבה היתה ועודנה למאסר מאחורי סורג ובריח.

לא מצאתי כי אירעו נסיבות חדשות מאלה שהיו בעת מעצר הבית המלא, אז היתה הסכמה עקרונית כי יציאת המבקש לעבודה בבניין תהיה בפיקוח.

כאן, אין המדובר בבקשה לבחון את השתלבותו של המבקש במסגרת עבודה אשר תבטיח לו תעסוקה ופרנסה, שהרי כאמור זו כבר אושרה שבועיים לאחר מעצרו על ידי בית המשפט המחוזי; כאן עניינה של הבקשה לשחרר את המבקש ברוב שעות היום ללא פיקוח לנוכח חלוף הזמן.

המבקש טען כי יש מקום להתיר יציאתו ממעצר בית בשעות היום ושיותר לו אך להיות במעצר בית לילי, חומר הראיות מלמד כי המבקש נעצר נוהג בזמן פסילה וללא רישיון בשעות היום ולא ברורה בקשתו למעצר בית לילי שכן הרי אין עסקין בעבירה ממשפחת השכריות שלרוב קורית בשעות הלילה.

מעיון בפסיקה שהומצאה על ידי ב"כ המבקש עולה כי מדובר בהחלטות של בית משפט שלום ולא החלטות מנחות של בית המשפט המחוזי או החלטות מחייבות של בית המשפט העליון.

במ"ת (חיפה) 16168-04-17 **למחטווי נ' מ"י**, מדובר בתקופה מוגבלת לשחרור המבקש לצורך הכנה לחתונה, השתתפות בחתונה שנקבעה ובירח דבש, כאשר המפקחת המוצעת, הארוסה תצטרף למערך המפקחים לאחר שאושרה כמתאימה וזאת לזמן מוגבל, בעניינו טרם נקבע מועד לחתונה והארוסה לא הוצעה מפקחת פוטנציאלית.

במ"ת (חיפה) 10425-01-17 מ"י נ' וננו (עציר), נדחתה הבקשה לעיון חוזר וצומצו שעות מעצר הבית החלקי לצורך עבודה בלבד באופן שהמבקש שם ישהה במעצר בית בין השעות 18:00 עד 05:45; כאן המבקש עובד ממילא ללא הגבלת שעות.

במ"ת (פ"ת) 727-08-16 קופר נ' מ"י, נדחתה הבקשה לעיון חוזר ולא ברור מדוע החלטה זו הובאה כאסמכתא.

סוף דבר

משמעותה המעשית של הבקשה כפי שהוגשה על ידי ב"כ המבקש הינה מתן חירות למבקש למרות מסוכנותו ומועדו להסתובב באורח חופשי לגמרי, ללא ליווי ופיקוח בכל שעות היום ושלא לצרכי עבודה. בקשה זו מסכנת את הציבור באופן בלתי מידתי.

לטעמי, על אף שהמבקש מצוי במעצר בית מלא מזה כ-8 חודשים, ללא שנרשמו לחובתו הפרות, ואף שלא נעלם מעיני יסוד "חלופי הזמן", שהינו יסוד העומד בפני עצמו, ולא מצטבר ליסודות האחרים שבסעיף 52(א) לחסד"פ, באיזון הראוי בין אינטרס המבקש/הנאשם, לבין שלום הציבור והעובדה כי עניינו של המבקש אמור להסתיים תוך תקופה קצרה יחסית (11.9.17), כאשר עמדת המשיבה היתה ונתרה למאסר מאחורי סורג ובריח. מצאתי אך להתיר את יציאתו של המבקש בנוסף לעבודה, להתאווורות בימים א, ג, ה בין השעות 17:00 עד 20:00 בליווי אחד המפקחים/המפקחות שאושרו.

ככל וחפץ המבקש לצאת עם ארוסתו בלבד, ללא ליווי מפקח, עליו להמציא את פרטיה על מנת שתבדק התאמתה לשמש כמפקחת נוספת וזאת באמצעות בחינת עברה התעבורתי והפלילי ולאחר חקירתה במועד שייקבע.

מובהרים למבקש תנאי השחרור לרבות האיסור לנהוג בכל כלי רכב מכל מין וסוג שהוא וכי תלוי ועומד נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ.

כתנאי למימוש ההתאווורות, על המבקש להגדיל התחייבותו בסך 5,000 ₪ לזו הקיימת, כמו גם יוגדלו ערבויות צדדי ג' של כל אחד מהמפקחים ב-5,000 ₪ נוספים, לכל מפקח.

כל הערבויות/ההתחייבויות תחתמנה מחדש.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ המבקש, נעתרת לשינוי ימי ההתאוווררות שנקבעו בהחלטה דלעיל ובמקום הימים הרשומים, המבקש יוכל לצאת להתאוווררות בליווי אחד המפקחים שאושרו בימים חמישי, שישי, שבת בין השעות 17:00 עד 20:00.

שאר תנאי ההחלטה נותרים על כנם.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.